לא ידע א) במאי כתב רחמנא זאת התורה ואי כתב רחמנא זאת התורה הוה אמינא ליפסלו כתב רחמנא מוצא שפתיך רמי ריש לקיש על מעוהי בי מדרשא ומקשי אם כשרים הם ירצו ואם אין מרצין למה באין ◦ אמר לו ר' אליעזר ב) מצינו בבאין לאחר מיתה שהן כשרין ואין מרצין דתנן ג) א"ר האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה עולתה ומתה לא יביאו יורשין חטאתה א"ל מודינא לך בעולה דאתיא לאחר מיתה אשם דלא אתי לאחר מיתה מנלן א"ל הרי מחלוקתך בציבור ד) רבי אליעזר אומר אף האשם אמר זהו שאומרין עליו אדם גדול הוא קאמינא אנא ה)משנה שלימה ואת אמרת לי ר' אליעזר אלא אמר ריש לקיש אפתח אנא פתחא לנפשאי 1מוצא שפתיך וגו' האי נדבה נדר הוא כו' כדלעיל יתיב רבי זירא ורבי יצחק בר אבא ויתיב אביי גבייהו ויתבי וקאמרי קשיא ליה לריש לקיש אשם ◦דלא אתי לאחר מיתה ונסיב כשרין ולא עלו ויו"ל דלמקוֹ שנוי קודם ושנוי נעליס לוקן מדמי להוי בחין לאחר מיתה אחין לו נעליס וכמו שלשם כשר ואינו מרלה כמו כן כאן שאנה אותו

מגעליו והוי כאין לו נעליס יו:

עולתה ומתה לא יביאו יורשין חטאתה. מסמע לחל יח:

אם היתה יכולה להביא חטאתה לאחר עולתה עלתה יט: לה עולתה לשם עולה וכן מסמע במולת כהניס בפרשת אשם כי תזריע כ) שאם הביאה עולתה תחילה תביא חטאתה ממין עולתה וכן בפסי קיניס (פס"ג) ותימה דבפרק תמיד נשחט (פסחים דף נט.) אמרי' זה בנין אב שכל חטאות קודמות לעולת העוף אפי' חטאת העוף לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שהן קדשים ושחטן שלא לשמן כשירין ואין מרצין אף אני אביא אשם שהוא קודש ושחטו שלא לשמו כשר ואינו מרצה מה להצד השוה שבהן שכן ישנו בציבור תודה תוכיח

כשר דיעבד והא דבעי קרא במעורב משום ט) דכתיב ביה הויה זאת תהיה בהויותו יהא בהמעע עיכובא כלאחר פ"ק דמנחות (דף ה.) וגלאה לי לילפי' חטאת ועולה של יולאת מאטאת ועולה של מלורע דגילה הכתוב לאם עשה עולה תחלה כשירה מהעלה לחלישא בפ' תמיד נשחט (פסחים עט.) ואי לא קרא דוהעלה המכשר היה פוסל בכל מקום מטעם דיש מחוסר זמן לבו ביום שאחר מיתה קודם לעולה לפי' בעלמא לליכא מהיא המעע עיכובא מדא דמניא בפ"ק דמנחות (דף ה.) הקדיש חטאתו לאחר מיתתו יהא ממל ממנו בדמו שלא נביא הבריפה וקאמר הא דמיפסיל לאו משום מהיא הוא לי אלא עבודה היא שלא מטעם דיש מחוסר זמן לבו ביום שאחר הכתוב להקדיש אשם מחילה וזה הטעם לאה לא יהיה גבי חטאת ועולה ולכך מיניהן והעלה במלורע ובמיניו מיניה בעלמא להכשיר הקדיש עולה לחטאת אבל לא גמיניו מיניה בחטאת ואשם כי אם קרנות כמותם. בגון: **לא יביאו יורשין חטאתה.** כהניס ופירלמי בפנחות בפ"ק (דף ד.): **אשם דלא אתא לאחר מיתה מנא לן.** תימה היון דעולה ובלאים יהא ליה גילף אשם מיניהו בהיקיש זוהי התורה ולאה לי מונה שפתיך וי"ל דאלרבה הוה אמינא היקיש מאשם דלא אתי לאחר מיתה וי"ל דאשם **אשם לא ליתי בלא.** תימה הא לא אילטריך מונה שפתיך כלל אלא לאשר לבאשר קדשים אתו מקבלן לא אילטריך קרא דהא אתי לאחר מיתה וי"ל דאשם הלר ניה מהוה טעמא דאע"ג דאמר ליה מודינא לך בעולה לא ניה אומר כן אלא מתוך דוחק: **הא שאר בל הקדשים אפילו שלא לשמן בשירין.** ו) ואם תאמר ל"ל אותה הא מדאילטריך קראי לעכב בפסח וחטאת מכלל דשאר קדשים כשרין וכי תימא גילף מיניהו מה להנך שכן לד כרת וכהיקיש זוהי התורה נמי לא אתו דמ"ר לא ליכתוב עיכובא אלא לאתי בפסח או בחטאת ואידך ליתו מהיקיש: **מה לשלמים שבן טעונין נסכים.** לא גרסינן שמיכה לאשם נמי טעון שמיכה כדאמר לקמן בפירקין (דף יח.) וה"ר חיים פירש דמשום אשם מלורע מני למינקט שמיכה למ"ד בריש כל הפסולים (לקמן דף נג.) שמיכה בב] **לאו דאורייתא: תודה יביא** בג]. תע"ג דאשכחן עולה שבאה בנדבת ליבור שמקיילין בהן את המוצה (תודה) ושלמים בד] **לא אתו בנדבת ניבור דהא בשאר קרבנות** ו שאר קרבנות ליבור בעינן שיהו באין בנדבת הלהור ולא בנדבת ליבור. ועוד אמר מורי ליעל' נקט תלמודא בלישנא דלא ליה ליה דבשל לאותה לאותה כדמוכח לקמן מדקתני לה בשאר לאותה